

Motion till riksdagen 2013/14:So509

av **Katarina Brännström (M)**

Tillstånd för elektronisk kommunikation inom rättspsykiatri

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att elektronisk kommunikation för patienter inom rättspsykiatri bara ska vara tillåten efter vårdande personals godkännande.

Motivering

Inom rättspsykiatri har det varit upprepade problem med användandet av mobiltelefoner bland de intagna. Inom kriminalvården finns totalförbud, men inom rättspsykiatri finns inget generellt förbud i dagsläget. Idag finns en begränsad möjlighet för chefsläkaren att förbjuda vissa patienter på rättspsykiatrisk klinik att ha mobiltelefon. Detta kan dock överklagas och det finns exempel på att dömda som fått tillbaka sin utrustning har fortsatt sin kriminella verksamhet.

Processen bör vändas så att ett generellt förbud råder tills läkare medger användande vid en tid då patienten anses mogen och kommunikationen kan tänkas bidra till rehabiliteringen.

Fri tillgång till elektronisk kommunikation kan vara problematisk. Det finns flera exempel på att patienter både planerar, begår brott och hotar personalen med sin elektroniska utrustning. Rymningar har kunnat planeras och genomföras tack vare mobiltelefonen. En dömd sexförbrytare har kunnat fortsätta sin brottslighet inifrån avdelningen med hjälp av mobilen och internet. Brottsoffer lider i onödan då patienten kan ringa och trakassera, ibland många gånger varje dag. Dagens mobiltelefoner innehåller kameror som kan användas till att ta bilder och filma inne på avdelningen. Detta kan sedan användas i syfte att hota personal eller medpatienter. Eller man kan ladda ner pornografiskt material eller olagligt material i sin telefon från internet.

Fel! Okänt namn på

Självklart kan en viss kontakt med världen utanför vara positivt för den dömda. Men de som bedöms använda den elektroniska utrustningen på ett felaktigt sätt har betydligt mindre möjligheter att bryta sitt brottsbeteende. Därför kan det inte vara rimligt att de som dömts till rättspsykiatrisk vård ska få automatisk rätt att inneha ett verktyg som gör fortsatt kriminalitet möjlig. Det är inte tänkt att förbjuda alla patienter inom rättspsykiatrin att ringa eller använda internet, men det ska vara efter vårdande personals aktiva medgivande. De som inte visar ett brottsligt beteende bör få ha kontrollerad tillgång till elektronisk utrustning som en del av rehabilitering. Därför bör beslut göras i varje enskilt fall när de bedöms redo att ha tillgång till elektronisk kommunikation.

Därmed vore det välkommet med en översyn kring regelverket så att läkare kan göra en vård-, hot- och riskbedömning så att tillstånd för enskilda kan utfärdas. Tillståndet att kommunicera elektroniskt bör kunna tidsbestämmas eller vara generellt för patienten under vårdtiden. Befogenheter bör ges till dem som känner till patienternas beteenden att kunna bevilja rättigheten att använda mobiltelefoner och datorer. Detta innebär också att de patienter som får ha tillgång till elektronisk utrustning måste skyddas eller säkras så att de inte överlåter sin utrustning eller blir hotade att göra detta.

Stockholm den 20 september 2013

Katarina Brännström (M)